

När 100 % riskerar att bli 0 %

En enkel synpunkt från en som många år befunnit sig på insidan, men som sedan valet lämnat rikspolitiken: Det är bra om partier är tydliga inför ett val om vilken politik man vill driva och att man efter ett val gör vad man kan för att den politiken ska få största möjliga genomslag. Så har det brukat se ut i Sverige också, med decemberöverenskommelsen 2014 som besvärande plump i protokollet. Inför detta val tycktes alternativen tydliga. Vänster stod mot höger. En trött regering i ena hörnet, en hyfsat enad allians i det andra. Ett populistparti på vardera ytterflanken. Ingen kunde på valnatten utropa sig som vinnare, men alla pekade gärna ut någon annan som förlorare. Inte ens Sverigedemokraterna var segerusiga, resultatet låg långt från de uppblåsta förväntningarna.

Om jag förstått allt rätt så skedde sedan följande: Allianspartierna ville före valet genomföra 100 % allianspolitik, vid behov söka stöd över blockgränsen och absolut ha Ulf Kristersson som statsminister. Men sedan valde två allianspartier att i stället för att stödja den statsminister man ville ha, börja förhandla om att tillsätta den statsminister man inte ville ha och som man precis avsatt. Man övergav också budet från M och KD om 100 % allianspolitik för att i stället förhandla med S om, säg, 50 % allianspolitik? Dessutom för att tvingas söka budgetstöd från ett miljöparti som vill ha typ 25 % allianspolitik och ett Vänsterparti som vill ha 0 % allianspolitik.

Riktigt intressant blev det nu i veckan när M och KD aviserade att man går fram med ett gemensamt budgetförslag helt baserat på den politik en samlad allians gick till val på, dessutom verkar man ha goda förutsättningar att vinna riksdagens gillande. Det skulle i så fall innebära att C och L till slut ändå får regera med den allianspolitik man själv gått till val på, men som man inte längre vill driva och som man nu dessutom avstått från att påverka.

Från S-håll var man så övermodig att man i princip dumpade sin regeringskompis och gick till val på 100 % S-politik. Eller nja... 100 % regeringsmakt visade det sig när Stefan Löfven plötsligt öppnade för snabbslakt av heliga kor som marknadshyrer, turordningsregler och värnsskatt.

Hela detta spektakel motiveras med att en alliansregering skulle vara i ständigt behov av stöd från SD. Fast det är ju en sanning med modifikation. En minoritetsregering kommer förvisso då och då vara beroende av stöd från annat håll, men det finns ingen given regel som säger att det måste komma från ett visst parti. Låt mig därför slutligen konstatera att det finns ett inte så litet antal voteringar de gångna fyra åren där vänstern drivit sin linje och alliansen sin. I varje av dessa voteringar har den rödgröna regeringen varit beroende av aktivt SD-stöd för att få igenom sin politik. Ibland gick det, ibland gick det inte.

Alla partier får givetvis göra sina väl övervägda bedömningar, men jag tycker i alla fall att det var lite lättare att hänga med förr.

OLOF LAVESSON

riksdagsledamot (M) 2006–2018

Sverige ska vara fossilfritt senast 2045. Samtidigt har vi en växande befolkning och förhoppningsvis en växande ekonomi. Det kräver ökad elproduktion. Därför måste Sverige nyinvestera i kärnkraft, skriver Ebba Busch Thor, Camilla Brodin och Larry Söder.

Sverige behöver bygga moderna kärnkraftverk

SE ELBEHOVET. Om vi ska uppfylla klimatlagens krav på nollutsläpp av växthusgaser senast 2045 är det nödvändigt att vi bygger ny kärnkraft i vårt land, skriver Ebba Busch Thor (KD).

FOTO: PONTUS LUNDAHL

Från flera håll hörs larmrapporter om Sveriges elförsörjning, vi kristdemokrater tycker det är dags att ta denna oro på största allvar.

Sveriges brister i energiförsörjningen riskerar att få allvarliga konsekvenser. Myndigheten Svenska kraftnät varnade tidigare i år för större effektbrist kommande vinter. Detta får kostsamma konsekvenser för konsumenterna. Det rörliga elpriset är nu på den högsta nivån sedan 2011. Effektbristen väntas öka även nästa år och en bidragande orsak är att reaktorerna Ringhals 1 och 2 kommer att stängas år 2020 respektive 2019.

Beslutet att stänga Ringhals 1 och 2 måste omprövas. Dessa två reaktorer bidrar till att minska klimatutsläppen från alla personbilar i hela Sverige. Reaktorerna är i dag både lönsamma och minskar klimatutsläppen med över tio miljoner ton per år. Sedan Vattenfall beslutade om att stänga Ringhals 1 och 2 har fyra saker hänt. Effektskatten har genom energiöverenskommelsen avskaffats helt, kostnaden att släppa ut koldioxid har mer än fördubblats bara i år, Parisavtalet har skrivits på och Sverige har fått en klimatlag.

Sveriges elbehov kommer öka betydligt om vi ska fortsätta utveckla samhället, minska oljeberoendet och samtidigt klara klimatmålen. Om vi ska uppfylla klimatlagens krav på nollutsläpp av växthusgaser senast 2045 är det nödvändigt att vi bygger ny kärnkraft i vårt land. Planeringen för ökad elanvändning bör utgå från ett elbehov på minst 200 terawattimmar 2045 om alla åtaganden ska kunna uppfyllas. Här behövs alla icke-fossila energislag. Ett utbyggt elnät är också avgörande.

Med energiöverenskommelsen som utgångspunkt behöver Sverige återuppta planeringen av nya kärnreaktorer. Sverige borde samarbeta med andra kärnkraftsländer både i Europa och andra världsdelar för att utveckla ett fåtal standardiserade kraftverk med en rimlig prislapp och byggtid.

Ny kärnkraft är en viktig fråga, inte bara för Sverige utan framför allt på en global nivå. Enligt FN:s klimatpanel IPCC är kärnkraft nöd-

vändigt för att klara klimatmålen. I dag är det Ryssland och Kina som bygger flest reaktorer, här har västländerna ett gemensamt ansvar att vara med.

Det krävs investeringar för att bygga kärnkraftverk, men kostnader för bränsle, drift och underhåll är relativt låga jämfört med många andra energikällor. Dessutom är koldioxidutsläppen låga. Det som utmärker kärnkraft jämfört med andra miljövänliga energikällor är möjligheten till en storskalig elproduktion. Det är svårt att uppnå med vind- eller solkraft som producerar relativt lite el när efterfrågan är som störst.

Kristdemokraterna anser att Sverige måste trygga en hållbar elförsörjning i framtiden. Reaktorer måste få tjäna sin fulla livslängd och gamla kärnkraftverk behöver ersättas med nya. I längden gynnar det både konsumenterna, företagen och inte minst miljön.

EBBA BUSCH THOR

partiledare (KD)

CAMILLA BRODIN

riksdagsledamot (KD),
energipolitisk talesperson

LARRY SÖDER

riksdagsledamot (KD), Halland

”Det som utmärker kärnkraft jämfört med andra miljövänliga energikällor är möjligheten till storskalig elproduktion.”

Di Vet du mer i ämnet?

Mejla din replik till debatt@di.se